Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător Iordachi Natalia)
Dosarul nr. 2ai-226/23
2-20134784-02-2ai-10072023

D E C I Z I E

14 noiembrie 2023 ***mun. Chișinău***

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Având în componență:
Președintele completului, judecătorul ***Eugeniu Clim***
Judecătorii ***Olga Cojocaru și Steliana Iorgov***

examinând cererea de apel declarată de avocatul Marginean Alexandru, în interesele S.R.L. „*****” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02.03.2023 prin care a fost admisă cererea înaintată de lichidatorul S.R.L. „***** *****”, în procedura falimentului simplificat împotriva terțului poprit S.R.L. „*****” privind validarea popririi, ***Colegiul civil***

C O N S T A T Ă :

Pretenţiile reclamantului

La data de 28.10.2020 reprezentantul creditorului S.R.L. „*****” (în procedura falimentului), lichidatorul Gavriș Nicolae a înaintat cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „***** *****”, c/f *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. *****, 1, ap. (of.) 1.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 31.10.2020 cererea introductivă depusă de lichidatorul S.R.L. „*****” (în procedura falimentului) privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „***** *****”, c/f *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. *****, 1, ap. (of.) 1, a fost admisă spre examinare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.02.2021 a fost constatată insolvabilitatea debitorului S.R.L. „***** *****” și dispusă intentarea procedurii de faliment simplificat, în funcție de lichidator fiind desemnat Balan Vladimir, deținătorul autorizației nr. 74 din 14.01.2015. A fost obligat lichidatorul să notifice creditorii debitorului S.R.L. „***** *****” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la 09.04.2021. Dispozitivul hotărârii de intentare a insolvabilității urmînd a fi publicat în Monitorul Oficial al R.M în termen de 10 zile de la data adoptării hotărârii.

La data de 28.02.2022 lichidatorul S.R.L. „***** *****” Balan Vladimir a înaintat cerere privind validarea popririi față de terțul poprit S.R.L. „*****” în sumă de 2 273 041,57 lei.

În motivarea cererii a indicat că, examinînd activitatea debitorului S.R.L. „***** *****” s-a constatat că în urma relaţiilor economice realizate între S.R.L. „***** *****” şi S.R.L. „*****”, S.R.L. „*****” dispune de o datorie în mărime de 2 273 041,57 lei pentru bunurile, mărfurile livrate către terţul poprit, care nu a fost achitată pînă în prezent.

Astfel că, prin somaţia din 03.02.22 recepţionată la data de 07.02.2022 lichidatorul a somat terţul poprit despre necesitatea achitării obligaţiilor pecuniare sus-indicate, obligîndu-l să stingă în termen de 5 zile sumele datorate, însă somaţia menţionată a rămas neexecutată.

Remarcă că, terţul poprit nu a prezentat nici o probă care ar confirma că a achitat datoria.

Invocă că, la situaţia din 28.02.2022 terţul poprit datorează debitorului suma totală de 2 273 041,57 lei.

În temeiul celor menţionate a solicitat de a admite cererea de validare a popririi; a valida poprirea privind încasarea de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „***** *****”, datoria în mărime de 2 273 041,57 lei; a încasa de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „***** *****”, datoria în mărime de 2 273 041,57 lei; a încasa de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „***** *****”, cheltuielile de judecată.

La data de 01.06.2022 avocatul Marginean Alexandru, în interesele S.R.L. „*****” a depus referința.

În susținerea referinței a indicat că, cu cererea de validare nu este de acord, nu o recunoaște şi solicită respingerea acesteia.

Invocă că, actul de verificare administrat de către lichidatorul S.R.L. „***** *****” nu este în sine un act de verificare, ci un extras din contul 221.1 din planul general de conturi contabile care indică creanțe comerciale, iar pentru o claritate urma să prezinte și informația din contul contabil 521.1, sistematizată după entitatea S.R.L. „*****”. Or, doar o examinare comparativă ale acestor două conturi ar relata o obiectivitate în scopul stabilirii situaţiei reale privind creanţele şi obligaţiile unui agent economic faţă de altul.

Menționează că, o analiză comparativă ale acestor două conturi 221.1 vs. 521.1, este reflectat în actul de verificare a decontărilor reciproce între S.R.L. „***** *****” şi S.R.L. „*****”.

Învederează faptul că, reclamantul nu a prezentat instanţei de judecată un act de verificare a decontărilor reciproce ci a prezentat un extras din cont ”карточка счёта 221.1”.

În urma celor relatate supra şi în baza probelor anexate de pârât, actul de verificare a decontărilor reciproce, solicită respingerea cererii privind validarea popririi; încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică suportate de pârât pe cazul dat.

Ulterior, lichidatorul Balan Vladimir a înaintat cerere de validare a popririi suplimentară în care a invocat că, după cum rezultă din referinţa depusă la dosar de către terţul poprit S.R.L. „*****” se pretinde că acesta ar dispune de o creanţă mai mare faţă de S.R.L. „***** *****”, decît cea pretinsă de la el prin cererea de validare a popririi.

Indică că la caz, S.R.L. „*****” nu a înaintat nici o cerere de admitere a creanţelor în cadrul procesului de insolvabilitate faţă de S.R.L. „***** *****”, respectiv acesta nu poate invoca compensarea creanţei sale din contul creanţei pretinse că existente faţă de S.R.L. „***** *****”, la un alt cont contabil.

Atrage atenţia că, prin cererea de validare a popririi şi probele anexate la ea se confirmă că terţul poprit deţine o datorie faţă de S.R.L. „***** *****” în mărime de 2 273 041,57 lei care rezultă din vînzări de mărfuri, conform facturilor fiscale anexate la dosar.

Concomitent, terţul poprit invocă existenţa unei creanţe faţă de S.R.L. „***** *****” fără a indica concret din ce rezultă aceasta.

În această privință remarcă că, în *****ul rînd creanţele S.R.L. „***** *****” şi creanţele pretinse de S.R.L. „*****” nu sunt creanţe de aceeași natură, dar rezultă din diferite tipuri de raporturi juridice, în al doilea rînd, remarcă că creanțele pretinse de către S.R.L. „*****” nu sunt certe, reieşind din probele

anexate la dosar, nu există nici un document contabil care ar confirma operațiunea economică invocată de către terţul poprit, în corespundere cu Legea contabilităţii şi Instrucţiunea privind evidenţa, eliberarea, păstrarea şi utilizarea formularelor tipizate de documente *****are cu regim special, în al treilea rînd, la caz nu există nici o declarație de compensare între părţi, care ar servi temei de stingere reciprocă a creanţelor invocate de terţul poprit conform art. 974 Cod Civil.

Remarcă şi faptul că, actul de verificare invocat de terţul poprit este semnat de către aceiași persoană, dar pretins ca semnat de ambele părţi şi anume doar de către Fusu Valeriu, în calitate de reprezentant al ambilor părţi cu conflict de interese şi contrar art. 372 (1) Cod Civil.

Susține că, în condiţiile date, este evident că actul de verificare prezentat de terţul poprit nu poate constitui probă pertinentă la dosar care confirmă careva circumstanţe relevante şi în special existenţa creanței terțului poprit faţă de S.R.L. „***** *****”.

Astfel, în temeiul celor menţionate, a solicitat de a valida poprirea privind încasarea de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „***** *****” datoria în mărime de 2 273 041,57 lei; a încasa de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „***** *****” datoria în 2 273 041,57 lei.

Poziţia instanţei de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02.03.2023 a fost admisă cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul S.R.L. „***** *****”, în procedura falimentului simplificat.

S-a validat poprirea și încasat din contul S.R.L. „*****” cod fiscal ***** în beneficiul S.R.L. „***** *****” în procedura falimentului simplificat cod fiscal ***** datoria în mărime de 2273041,57 lei.

S-a încasat din contul S.R.L. „*****” cod fiscal ***** în beneficiul statutului taxa de stat în mărime de 50 000 lei.

Solicitarea apelantului

Invocând dezacordul cu hotărârea instanței de fond, la data de 03.03.2023 avocatul Marginean Alexandru, în interesele S.R.L. „*****” a contestat cu apel hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02.03.2023, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02.03.2023 cu emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de validare a popririi.

Argumentele părţilor

În motivarea cererii de apel a indicat că, hotărârea contestată este neîntemeiată, pasibilă casării, deoarece circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii, pe care *****a instanţa le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice suficiente; concluziile *****ei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele pricinii; normele de drept material şi normele de drept procedural au fost aplicate eronat.

Astfel, pornind de la principiile de bază ale statului de drept indică că scopul justiţiei este de a stabili adevărul în conflictele şi litigiile dintre părţi, oferind o platformă obiectivă pentru analiza şi evaluarea probelor şi argumentelor aduse în faţa instanţei.

Stabilirea adevărului într-un proces judiciar este esenţială pentru o decizie corectă şi imparţială. Prin examinarea şi evaluarea probelor, a argumentelor şi a mărturiilor prezentate de fiecare parte, instanţa are ca obiectiv să dezvăluie adevărul real din spatele situaţiei prezentate în faţa sa. Această căutare a adevărului este fundamentată pe principii legale, logice şi etice, care garantează un proces corect şi obiectiv.

Justiţia este mult mai mult decât o simplă formalitate. Ea reprezintă o temelie a societăţii, pe care se construieşte încrederea între cetăţeni şi instituţii. Este fundamentul pe care se sprijină statul de drept şi respectarea legii. Procedurile şi regulile stabilite de justiţie nu sunt simple formalităţi, ci garanţii ale transparenţei şi echităţii în actul de judecată.

Consideră că prin soluţia sa instanţa de judecată a ignorat anume principiul de bază şi anume echitatea socială.

În cadrul soluţiei pronunţate, instanţa de insolvabilitate a validat poprirea asupra S.R.L. „*****” în sumă de 2 273 041,57 lei, invocând drept argument actul de verificare administrat de către lichidatorul S.R.L. „***** *****” şi semnat unilateral de către ultimul. Totuşi, în cadrul acestui apel atrage atenţia instanţei asupra unui aspect relevant şi pertinent care a fost neglijat în decizia iniţială.

În referinţa depusă anterior de către avocatul în interesele S.R.L. „*****”, s-a arătat faptul că actul de verificare administrat de către lichidatorul S.R.L. „***** *****” nu este de fapt un act de verificare, ci un extras din contul 221.1 din planul general de conturi contabile, care indică creanţe comerciale. Pentru a clarifica

situaţia şi pentru a obţine o imagine complexă, se solicita prezentarea şi informaţia din contul contabil 521.1, care ar fi trebuit să sistematizeze creanţele şi obligaţiile dintre S.R.L. „*****” şi S.R.L. „***** *****”. Această comparaţie a conturilor ar fi putut oferi o perspectivă obiectivă asupra situaţiei reale privind creanţele şi obligaţiile reciproce ale părţilor implicate, în cadrul şedinţelor de judecată, a solicitat intimatului să prezinte extrasul din contul contabil 521.1, acesta a declarat că nu deţine asemenea informaţii pe motiv că contabilitate nu i-a fost transmisă în întregime.

În scopul elucidării tuturor circumstanţelor importante pentru examinarea cauzei a prezentat un act de verificare reciprocă între agenţii economici generat de contabilitatea S.R.L. „*****”, în completarea acestui act de verificare reciprocă a prezentat şi toate facturile elucidate în acest act de verificare reciprocă.

Cu toate acestea, instanţa de fond ilegal a luat la baza adoptării hotărîrii contestate extrasul din contul 221.1 din planul general de conturi contabile semnat unilateral de lichidator din conţinutul căruia reiese o serie de acte *****are, însă acestea n-au fost anexate la materialele dosarului.

Potrivit prevederilor art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilităţii, dacă din probele administrate rezultă că terţul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanţa de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terţul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desfiinţarea popririi. Poprirea înfiinţată asupra unei creanţe cu termen sau sub condiţie poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanţei la termen sau la data îndeplinirii condiţiei, după caz. Dacă sumele sânt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadenţă, cât şi pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-şi efectele numai la data când sumele devin scadente.

Astfel, atrage atenţia că, extrasul din contul 221.1 din planul general de conturi contabile semnat unilateral de lichidator, nu este o probă certă şi concludentă prin care să fie probată existenţa datoriei solicitate de către lichidator.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

Prin urmare rezultă că, lichidatorul nu este în drept de a solicita de la S.R.L. „*****” restituirea sumei de 2 273 041,57 lei, deoarece nu a prezentat instanţei de judecată probe certe în acest sens, or conform art. 56, art. 118 alin. (1) Cod procedură civilă, lichidatorul, fiind participant în proces, a avut dreptul să prezinte probe şi să participe la cercetarea lor, precum şi să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

Astfel, conchide apelantul că, din materialele cauzei nu rezultă caracterul cert al creanţei pretinse de către creditorul S.R.L. „***** *****” pentru a fi înfiinţată poprirea, întrucât prevederile speciale ale Legii insolvabilităţii stabileşte că sânt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele băneşti în numerar şi fără numerar, în monedă naţională şi în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sânt datorate debitorului ori sânt deţinute în numele său de un terţ sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

Consideră important de a statua că probaţiunea în procesul civil este activitatea logico-practică bazată pe principiul contradictorialităţii, îndreptată spre dobândirea unor cunoştinţe juste despre circumstanţele de fapt ce au importanţă pentru soluţionarea cauzei, desfăşurată de către toţi subiecţii procesului civil. Probaţiunea în procesul civil este nu numai o activitate a părţilor în vederea prezentării dovezilor, combaterii probelor părţii adverse, înaintarea cererilor, demersurilor, participarea la administrarea probelor, ci o activitate a tuturor subiecţilor procesului civil în vederea constatării prin mijloace procesuale legale a adevărului obiectiv ce ţine de existenţa sau lipsa faptelor importante pentru soluţionarea litigiului dedus judecăţii.

În speţă, consideră că lichidatorul S.R.L. „***** *****” nu a anexat înscrisuri sub aspectul pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii acestora, iar cererea de validare a popririi nu are la bază probe concludente, ci doar aserţiuni cu caracter formal, declarativ, fiind lipsite de suport probator relevant, pertinent şi admisibil.

Nu în ultimul rînd atrage atenţia asupra faptului că, soluţia instanţei de fond este una formală invocându-se lipsa actului de compensare reciprocă care ar stinge creanţele între agenţii economici elucidate în actul de verificare reciprocă între agenţii economici.

Totuşi consideră că cu lux de amănunte a fost demonstrat faptul că, terţul poprit S.R.L. „*****” a livrat către S.R.L. „***** *****” mărfuri în valoare de 2 277 624,86 lei, care denotă că datoriile între agenţi au fost stinse, ba chiar mai mult

S.R.L. „*****” deţine o creanţă în mărime de 3435,00 lei faţă de S.R.L. „***** *****”.

De asemenea, subliniază apelantul faptul că, instanţa de judecată nu a analizat în mod adecvat şi nici nu a dat curs argumentului invocat de apelant, conform căruia livrările de marfă efectuate de către S.R.L. „*****” către S.R.L. „***** *****” sunt mai mari cu 3435 lei. Această informaţie poate avea o influenţă semnificativă asupra cuantumului creanţei pe care S.R.L. „***** *****” susţine că o are în baza relaţiilor economice cu S.R.L. „*****”.

Mnenționează că la data de 08.12.2022 a fost depusă cererea privind conexarea dosarelor S.R.L. „***** *****” vs. S.R.L. „*****” privind validarea popririi şi S.R.L. „***** *****” vs. S.R.L. „*****” privind nulitatea actului juridic, care în esenţă se referă la aceleaşi creanţe, astfel menţionează că la baza pretenţiilor în aceste două cauze diferite este invocată aceeaşi factură nr. WB2337828 din 14.08.2018 în valoare de 1 840 000,00 lei.

Un alt moment important este faptul că instanţa de judecată în hotărârea sa invocă că terţul poprit nu a prezentat probe ce ar demonstra că datoriile între părţi au fost stinse reciproc. De remarcat că un asemenea act - acord de compensare a fost prezentat instanţei de judecată și anexat la materialele dosarului (f.d, 31-35 si f.d. 64-68).

În conformitate cu art. 642 Cod civil (în vigoare până la 01.03.2019), (1) prin stingerea obligaţiilor, încetează raporturile juridice dintre părţi în partea ce se referă la obligaţia stinsă. (2) Dacă obligaţia este stinsă, debitorul nu este obligat să plătească dobînda şi penalităţile ori să repare prejudiciul.

Conform art. 651 Cod civil (în vigoare până la 01.03.2019), (1) compensarea este stingerea reciprocă a unei obligaţii şi a unei creanţe opuse, certe, lichide, de aceeaşi natură şi exigibile. (2) Termenul de graţie acordat pentru plata unei creanţe nu împiedică compensarea. (3) Compensarea este posibilă şi atunci cînd creanţele nu sînt scadente, dar titularii lor consimt. (4) Compensarea se face prin declaraţie faţă de cealaltă parte. Declaraţia este nulă dacă este afectată de modalităţi.

Compensarea este o modalitate de stingere a obligaţiei, căreia în prezent i se acordă o importanţă deosebită, utilizarea ei pe scară largă constituie unul din mijloacele de reducere a masei băneşti necesare pentru circulaţie, lichidarea neplăţilor pentru mărfurile transmise, lucrările executate şi serviciile prestate. Compensarea ca modalitate de stingere a obligaţiei se caracterizează prin faptul că în caz de două creanţe omogene scadente sau scadenţa simultană a cărora poate fi

solicitată, ele se sting reciproc integral (cu condiţia egalităţii sumei obligaţiei) sau parţial (dacă sumele obligaţiilor opuse sânt diverse). Totodată nu există obstacole pentru a fi supuse compensării obligaţiile, care iau naştere din două contracte diverse după natura lor (de exemplu, obligaţiile cumpărătorului, care nu a achitat integral mărfurile *****ite, se sting prin compensarea obligaţiilor din contractul de antrepriză, în care vânzătorul are calitatea de client, iar cumpărătorul - de antreprenor). în toate aceste cazuri obligaţiile sânt opuse, întrucât creditorul unei obligaţii este debitorul celeilalte. Omogenitatea şi lichiditatea fac parte din condiţii ale compensării, care se referă, în special, la obiectul obligaţiei. In toate cazurile obligaţia trebuie să aibă ca obiect prestaţia de a da suma de bani sau bunuri fungibile de aceeaşi natură. Compensarea se face prin declaraţia uneia din părţi dacă simultan sânt prezente următoarele condiţii: a) prezenţa creanţei opuse (participarea părţilor în două obligaţii astfel ca creditorul dintr-o obligaţie să fie debitor în altă obligaţie; b) omogenitatea obiectului încât compensarea să nu fie anticipată de acordul părţilor de a schimba obiectul obligaţiei; c) dacă ambele creanţe ce urmează a fi compensate sânt scadente şi în cazul în care ele încă nu sânt scadente, dar titularii lor consimt şi alte condiţii stipulate în acest capitol.

Declaraţia privind compensarea se face nemijlocit contravenitului sau se prezintă în formă de cerere reconvenţională.

La caz se constată că, în baza facturilor fiscale S.R.L. „***** *****” a livrat către S.R.L. „*****” marfa, totodată se constată că, în baza altor facturi S.R.L. ”*****” a livrat S.R.L. „***** *****” marfa.

Astfel, părţile de comun acord au acceptat compensarea reciprocă a creanţelor opuse.

Iar faptul că, lichidatorul S.R.L. „***** *****” (după 6 ani), nu recunoaşte stingerea creanţelor opuse prin compensare şi invocă faptul că în contabilitatea debitorului nu este reflectată operaţiunea de stingere a creanţelor reciproce prin compensare, nu poate fi pus în sarcina terţului poprit S.R.L. „*****”, Or, S.R.L. „***** *****” a semnat și a ştampilat facturile, a recepţionat marfa. Comportament ce denotă consimţământul, care a fost manifestat prin exteriorizarea voinţei părţilor.

Cu alte cuvinte, valorificarea dreptului special la compensare depinde de voinţa cel puţin a uneia din părţi. Această manifestare de voinţă se exteriorizează prin declaraţia de compensare făcută de una din părţi faţă de cealaltă parte. Legiuitorul a numit solicitarea respectivă „declaraţie” (art. 651, alin. (4) al Codului

civil).

Declaraţia şi acceptul privind compensarea datoriilor reciproce poate fi exteriorizat printr-un acord comun semnat de ambele părţi (în practică se utilizează actul privind verificarea decontărilor reciproce între părţi) sau pe baza unei corespondenţe sub orice formă.

La caz este semnat de ambele părţi, adică S.R.L. „*****” şi S.R.L. „***** *****” actul privind verificarea decontărilor reciproce între părţi, lucru ce a fost neglijat de instanţa de *****ul nivel.

Prin urmare, consideră că decizia instanţei de insolvabilitate, care a validat poprirea în sumă de 2 273 041,57 lei, poate fi supusă unui nou proces de analiză, având în vedere argumentele şi probele prezentate în apelul de faţă.

Pe final, instituţia validării popririi în cadrul procesului de insolvabilitate este o procedură specifică de constatare doar a datoriilor certe şi exigibile faţă de debitorul insolvabil, iar în situaţia din speţă existenta cărorva datorii certe nu a fost constatată, respectiv hotărîrea instanţei de insolvabilitate urmează a fi casată integral.

Termenul declarării apelului

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din aceeaşi lege, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

Potrivit art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

Potrivit materialelor cauzei, hotărîrea contestată cu apel a fost pronunţată la data de 02.03.2023, iar cererea de apel a fost depusă la data de 03.03.2023.

Prin urmare, Colegiul civil constată ca depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilităţii, apelul declarat la data de 03.03.2023.

Aprecierea instanţei de apel

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate şi a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material şi

procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău consideră neîntemeiat apelul declarat de avocatul Marginean Alexandru, în interesele S.R.L. „*****”, care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de fond din considerentele ce succed.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 373 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în *****ă instanţă.

Colegiul civil consideră soluția instanței de insolvabilitate ca fiind legală şi întemeiată, pornind de la următoarele.

Potrivit art. 126 alin. (1) şi (11) al Legii insolvabilității, sânt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele băneşti în numerar şi fără numerar, în monedă națională şi în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sînt datorate debitorului ori sânt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui şi creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Dacă din probele administrate rezultă că, terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sânt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât şi pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

Aliniatul (2) al aceluiași articol prevede expres că, poprirea se înființează prin somația administratorului insolvabilității/ lichidatorului și se comunică

terțului menționat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate/faliment a debitorului.

În conformitate cu art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art.130 alineatele (1), (3) și (5) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul si interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea cauzei. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

Materialele cauzei atestă faptul că, la data de 28.10.2020 reprezentantul creditorului S.R.L. „*****” (în procedura falimentului), lichidatorul Gavriș Nicolae a înaintat cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „***** *****”, c/f *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. *****, 1, ap. (of.) 1.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 31.10.2020 cererea introductivă depusă de lichidatorul S.R.L. „*****” (în procedura falimentului) privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „***** *****”, c/f *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. *****, 1, ap. (of.) 1, a fost admisă spre examinare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10.02.2021 a fost constatată insolvabilitatea debitorului S.R.L. „***** *****” și dispusă intentarea procedurii de faliment simplificat, în funcție de lichidator fiind desemnat Balan Vladimir, deținătorul autorizației nr. 74 din 14.01.2015. A fost obligat lichidatorul să notifice creditorii debitorului S.R.L. „***** *****” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la 09.04.2021. Dispozitivul hotărârii de intentare a insolvabilității urma să fie publicat în Monitorul Oficial al R.M în termen de 10 zile de la data adoptării hotărârii.

La data de 28.02.2022 lichidatorul Balan Vladimir a înaintat cerere privind validarea popririi S.R.L. „***** *****” față de terțul poprit S.R.L. „*****” în sumă de 2 273 041,57 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02.03.2023 a fost admisă cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul S.R.L. „***** *****”, în procedura falimentului simplificat.

S-a validat poprirea și încasat din contul S.R.L. „*****” cod fiscal ***** în beneficiul S.R.L. „***** *****” în procedura falimentului simplificat cod fiscal ***** datoria în mărime de 2273041,57 lei.

S-a încasat din contul S.R.L. „*****” cod fiscal ***** în beneficiul statutului taxa de stat în mărime de 50 000 lei.

Reieșind din principiul disponibilității în drepturi a participanților la proces, prevăzut de art. 27 din Codul de procedură civilă, partea în proces dispune de drepturi procedurale de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Înaintând cererea de apel, S.R.L. „*****”, prin intermediul avocatului Marginean Alexandru a obiectat în privința soluției instanței de fond din considerentele că din materialele cauzei nu rezultă caracterul cert al creanței pretinse, or nu au fost prezentate probe certe în acest sens, invocând că extrasul din contul 221.1 din planul general de conturi semnat unilateral de lichidator nu este o probă certă și concludentă prin care să fie probată existența datoriei solicitate de către lichidator.

Colegiul civil constată că, potrivit materialelor cauzei se atesă cu certitudine că, poprirea privind încasarea sumei de 2 273 041 lei a fost înființată prin somația din 03.02.2022, recepționată de către terțul poprit la data de 07.02.2022 (f.d. 7verso).

Totodată, la data de 05.07.2022 lichidatorul S.R.L. „***** *****”, Balan Vladimir a înaintat cerere suplimentară privind validarea popririi potrivit căreia, a solicitat validarea popririi privind încasarea din contul S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „***** *****” a sumei de 2 273 041,57 lei, anexând în acest sens un șir de facturi fiscale.

Astfel, lichidatorul S.R.L. „***** *****”, Balan Vladimir și-a întemeiat cererea de validare a popririi prin faptul că întreprinderea a livrat terțului poprit marfă în valoare de 2 273 041,57 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale după cum urmează: DV 9073741 din 31.05.16, DV 9073752 din 19.08.16, DV 9073753 din

25.08.16, DV 9073754 din 31.08.16, DV 9073710 din 28.09.16, DV 9073761 din 23.11.16, DV 9073762 din 23.11.16, DV 9073763 din 30.11.16, DV 9073764 din 01.02.17, DV 9073770 din 23.05.17, DV 9073773 din 13.06.17, DV 9073751 din 12.07.17, DV 9073777 din 10.08.17, DV 9073778 din 04.09.17, DV 9073779 din 10.10.17, DV 9073782 din 30.03.18, DV 9073783 din 05.04.18, DV 9073784 din 27.04.18, WB 2337828 din 14.08.18 (f.d. 37-57).

Colegiul civil consideră irelevant argumentul apelantului privitor la faptul că, extrasul din contul 221.1 din planul general de conturi semnat unilateral de lichidator nu este o probă certă și concludentă prin care să fie probată existența datoriei solicitate de către lichidator, or instanța de insolvabilitate examinând litigiul în cauză și-a bazat concluziile referitor la soluția emisă în baza facturilor fiscale eliberate de S.R.L. „***** *****”, care au fost confirmate, acceptate și semnate de către conducerea terțului poprit S.R.L. „*****”, fapt ce se confirmă însăși prin ștampila aplicată și semnăturile de pe facturile fiscale anexate la materialele cauzei.

Colegiul civil relevă că, potrivit datelor din evidența contabilă a S.R.L. „***** *****”, S.R.L. „*****” nu a stins datoria invocată, suma restantă constituind 2 273 041,57 lei.

Din prevederile art. 1 alin. (2) Cod civil, rezultă că, persoanele fizice şi juridice sînt libere să stabilească pe bază de contract drepturile şi obligaţiile lor, orice alte condiţii contractuale, dacă acestea nu contravin legii.

Din prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) Cod civil, rezultă că, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Din prevederile art. 9 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Din prevederile art. 10 alin. (1) și (2) Cod civil, rezultă că, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de aplanare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

La fel, art. 11 lit. b) din Codul civil, prevede că, apărarea dreptului civil se face prin restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi su*****area acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui.

Art. 514 Cod civil, prevede că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 513 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Din prevederile art. 512 alin. (1) Cod civil, rezultă că, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Totodată, din prevederile art. 572 alin. (1) și (2) Cod civil, rezultă că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Colegiul civil constată că, facturile fiscale prezentate de lichidator la cererea privind validarea popririi atestă existența între S.R.L. „***** *****” și terțul poprit S.R.L. „*****”, a unor raporturi juridice civile obligaționale caracterizate prin faptul că, S.R.L. „***** *****” a livrat mărfuri, respectiv, a prestat servicii către S.R.L. „*****” în valoare totală de 2 273 041,57 lei.

Colegiul civil atestă că, bunurile, respectiv serviciile au fost *****ite/acceptate de către cumpărător/beneficiar, fapt care se confirmă prin semnătura aplicată de către reprezentantul terțului poprit S.R.L. „*****” pe facturile fiscale, acesta nu a achitat prețul mărfii/serviciilor, formînd o datorie în sumă de 2 273 041,57 lei.

Prin urmare, se justifică pe deplin încasarea de la S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „***** *****” a sumei de 2 273 041,57 lei, care constituie valoarea totală a bunurilor livrate, respectiv a serviciilor prestate de S.R.L. „***** *****” în beneficiul S.R.L. „*****”.

Din materialele cauzei, Colegiul civil atestă că, terțul poprit nu a prezentat nici un mijloc de probă din care ar rezulta faptul că, obligațiile sale față de S.R.L. „***** *****”, invocate în cererea privind validarea popririi înaintată de lichidatorul celei din urmă, au fost stinse prin alte mijloace de stingere a obligațiilor decît executarea (consemnare, compensare, confuziune, dare în plată, remitere de datorie, imposibilitate fortuită de executare, etc.) Reieșind din faptele constatate în procesul examinării cererii de validare a popririi și prin raportare la prevederile legale la care s-a făcut referire mai sus, terțul poprit a admis neexecutarea obligațiilor.

Alegațiile apelantului privind faptul că, la rîndul său terțul poprit S.R.L. „*****”, a livrat mărfuri în beneficiul S.R.L. „***** *****”, anexând în acest sens un șir de facturi fiscale, Colegiul civil nu le poate reține drept viabile or, acestea în cumulul lor reprezintă temei de înaintate a unei cereri separate în instanța de judecată pentru apărarea drepturilor sale pretins încălcate, însă nu pot fi reținute de instanța de apel drept contra argumentare a pretențiilor formulate în temeiul facturilor fiscale prezentate de lichidatorul S.R.L. „***** *****” în argumentarea poziției sale.

La această etapă, se reține ca fiind întemeiată concluzia instanței de insolvabilitate potrivit căreia pretenția creditorului de a încasa datoria din contul terțului poprit este întemeiată or, reieșind din situația de fapt, raportată la normele juridice pertinente invocate supra, Colegiul civil constată că S.R.L. „***** *****” este îndreptățită să solicite încasarea de la terțul poprit S.R.L. „*****” a sumei de 2 273 041,57 lei, or din probele administrate la materialele cauzei s-a constatat că creanța deținută de S.R.L. „***** *****” față de S.R.L. „*****” este una certă și exigibilă, fiind concretizat în totalitate și temeiul acestea.

Colegiul civil menționează că, datoria în cauză rezultă din valoarea totală a bunurilor livrate, respectiv a serviciilor prestate de S.R.L. „***** *****” în beneficiul S.R.L. „*****”, iar terțul poprit avea obligația de plată pentru serviciile prestate. Terțul poprit nu a prezentat nici un mijloc de probă din care ar rezulta faptul că, obligațiile sale față de S.R.L. „***** *****” au fost stinse. Prin urmare, instanța de fond justificat a dispus încasarea sumei datoriei în mărime de 2 273 041,57 lei de la terțul poprit S.R.L. „*****”.

Colegiul civil menționează că, argumentele invocate în apelul declarat nu denotă interpretarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de insolvabilitate, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate și urmează a fi respinse.

Așadar, în lipsa confirmărilor ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate, argumentele aduse în susținerea acesteia nu pot fi calificate decât ca declarative.

În circumstanțele de fapt şi de drept menționate şi având în vedere faptul că, hotărârea instanței de insolvabilitate este întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material şi procedural, cu verificarea şi aprecierea probelor administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău va respinge

apelul declarat de avocatul Marginean Alexandru, în interesele S.R.L. „*****”, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de insolvabilitate.

Din considerentele menționate supra, ținând cont de faptul că argumentele invocate în apel sunt neîntemeiate, iar hotărârea contestată este legală și întemeiată, Colegiul civil va respinge apelul și va menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02.03.2023, prin care a fost admisă cererea lichidatorului S.R.L. „***** *****” împotriva S.R.L. „*****” cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei.

În conformitate cu art. 385 lit.(a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, ***Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău***

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Marginean Alexandru, în interesele S.R.L. „*****”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02.03.2023 prin care a fost admisă cererea înaintată de lichidatorul S.R.L. „***** *****”, în procedura falimentului simplificat împotriva terțului poprit S.R.L. „*****” privind validarea popririi.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecătorul Eugeniu Clim

Judecătorii Olga Cojocaru

Steliana Iorgov